

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Tiedonantoja

Tuomioistuimien

TUOMIOISTUIMEN

2000/C 273/01

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 8 päivänä kesäkuuta 2000 asiassa C-258/98, (Pretore di Firenzen esittämä ennakkoratkaisupyyntö), rikosasia Giovanni Carraa ym. vastaan (Määräävä markkina-asema – Julkiset yritykset – Työvoiman välittäminen – Lakiin perustuva monopoli)

1

2000/C 273/02

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 8 päivänä kesäkuuta 2000 asiassa C-375/98, (Supremo Tribunal Administrativon esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Ministério Público ja Fazenda Pública vastaan Epsom Europe BV (Jäsenvaltioiden verolainsäädännön lähentäminen – Emo- ja tytäryhtiöt – Jäsenvaltiossa, johon tytäryhtiö on sijoittautunut, voimassa oleva tytäryhtiön emoyhtiölle jakamista voitoista kannettavaa lähdeveroa koskeva poikkeus)

2

2000/C 273/03

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 8 päivänä kesäkuuta 2000 asiassa C-396/98 (Bundesfinanzhofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Grundstücksgemeinschaft Schloßstraße GbR vastaan Finanzamt Paderborn (Liikevaihtoverot – Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä – Kuudennen direktiivin 77/388/ETY 17 artikla – Ostoihin sisältyvän veron vähentäminen – Vähennystä ei voinut tehdä, koska kansallista lakia oli muutettu siten, että mahdollisuus valita kiinteän omaisuuden vuokrauksen verollisuuden ja verottomuuden välillä oli poistettu)

2

FI

1

(Jatkuu kääntöpuolella)

2000/C 273/04	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 8 päivänä kesäkuuta 2000 asiassa C-400/98 (Bundesfinanzhofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Finanzamt Goslar vastaan Brigitte Breitsohl (Liikevaihtoverot – Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä – Kuudennen direktiivin 77/388/ETY 4, 17 ja 28 artikla – Verovelvollisen ominaisuus ja vähennysoikeuden käyttäminen silloin, kun aiottu taloudellinen toiminta epäonnistuu, ennen kuin arvonlisävero vahvistetaan ensimmäisen kerran – Rakennusten luovutus niihin liittyvine maapohjineen – Mahdollisuus valita verotus niin, että se kohdistuu ainoastaan rakennuksiin maapohjan jäädessä verotuksen ulkopuolelle)	3
2000/C 273/05	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 8 päivänä kesäkuuta 2000 asiassa C-46/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 93/104/EY – Työajan järjestely – Direktiivin täytäntöönpanon laiminlyönti)	3
2000/C 273/06	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 8 päivänä kesäkuuta 2000 asiassa C-91/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Portugalin tasavalta (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 96/43/EY – Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)	4
2000/C 273/07	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 8 päivänä kesäkuuta 2000 asiassa C-264/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen – EY 12, EY 43 ja EY 49 artikla – Toisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden toimijoiden harjoittama kauttakulusta vastaavan huolitsijan toiminta – Kansallinen lainsäädäntö, jossa vaaditaan ilmoituksen tekemistä yrityrekisteriin)	4
2000/C 273/08	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 15 päivänä kesäkuuta 2000 asiassa C-237/98 P, Dorsch Consult Ingenieurgesellschaft mbH vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio (Muutoksenhaku – Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Irakia koskeva kauppasulku – Laillinen säädös – Vahinko)	5
2000/C 273/09	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 15 päivänä kesäkuuta 2000 yhdistetyissä asioissa C-418/97 ja C-419/97, (Nederlandse Raad van Staten esittämä ennakkoratkaisupyyntö) ARCO Chemie Nederland Ltd vastaan Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (C-418/97) ja Vereniging Dorpsbelang Hees ym. vastaan Directeur van de dienst Milieu en Water van de provincie Gelderland (Ympäristö – Direktiivit 75/442/ETY ja 91/156/ETY – Jätteen käsittely)	5
2000/C 273/10	Asia C-262/00: Hessisches Finanzgerichtin 21.2.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Lohmann GmbH & Co. KG vastaan Oberfinanzdirektion Koblenz	6
2000/C 273/11	Asia C-277/00: Saksan liittotasavallan 11.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	7
2000/C 273/12	Asia C-280/00: Bundesverwaltungsgerichtin 6.4.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Firma Altmarkt Trans GmbH ja Regierungspräsidiums Magdeburg vastaan Firma Nahverkehrsgesellschaft Altmarkt GmbH, muuna asianosaisena: Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht	8

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2000/C 273/13	Asia C-287/00: Euroopan yhteisöjen komission 20.7.2000 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne	9
2000/C 273/14	Asia C-291/00: Tribunal de grande instance de Paris'n (Toinen osasto – Kolmas jaosto) 23.6.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa SA LTJ Diffusion vastaan SA Sadas Vertbaudet	9
2000/C 273/15	Asia C-297/00: Euroopan yhteisöjen komission Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan 3.8.2000 nostama kanne	9
2000/C 273/16	Asia C-301/00 P: Karl Meyerin 7.8.2000 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston asiassa T-72/99, K. Meyer vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 27.6.2000 antamasta tuomiosta	10
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN		
2000/C 273/17	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 6 päivänä heinäkuuta 2000 asiassa T-62/98, Volkswagen AG vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kilpailu – Autojen jälleenmyynti – Markkinoiden eristäminen – EY:n perustamissopimuksen 85 artikla (josta on tullut EY 81 artikla) – Asetus N:o 123/85 – Lehdistölle annetut lausunnot – Liikesalaisuus – Hyvä hallintotapa – Sakko – Kilpailusääntöjen rikkomisen vakavuus)	11
2000/C 273/18	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 27 päivänä kesäkuuta 2000 asiassa T-72/99, Karl L. Meyer vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Merentakaiset maat ja alueet – EKR:n rahoittama hanke – Vahingonkorvauskanne – Perusteltu luottamus – Komission valvontavelvollisuus)	11
2000/C 273/19	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 6 päivänä heinäkuuta 2000 asiassa T-139/99, Alsace International Car Services (AICS) vastaan Euroopan parlamentti (Palveluja koskevat julkiset hankinnat – Autonkuljettajien tarjoamat henkilökuljetukset – Tarjouspyyntö – Kansallisen oikeuden noudattaminen – Hyvän hallinnon ja lojaalin yhteistyön periaatteet – Tarjouksen hylkääminen)	12
2000/C 273/20	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 28 päivänä kesäkuuta 2000 asiassa T-191/98 R II, Cho Yang Shipping Co. Ltd vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kilpailu – Sakon maksaminen – Pankkitakaus – Kiireellisyys – Intressiverrailu)	12
2000/C 273/21	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 28 päivänä kesäkuuta 2000 asiassa T-74/00 R, Artegodan GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Välitoimimenettely – Markkinoille saattamista koskevan luvan peruuttaminen ”amfepramoonia” sisältäviltä ihmisille tarkoitetuilta lääkkeitä – Direktiivi 75/319/ETY – Kiireellisyys – Intressivertailu)	12
2000/C 273/22	Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 18 päivänä toukokuuta 2000 asiassa T-75/00, Augusto Fichtner vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Välitoimimenettely – Kiireellisyys – Puuttuminen)	13
2000/C 273/23	Asia T-177/00: Koninklijke Philips Electronics N.V:n 30.6.2000 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	13

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2000/C 273/24	Asia T-181/00: Carmelo Morellon 6.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	14
2000/C 273/25	Asia T-183/00: S.A. Strabag Benelux N.V:n 13.7.2000 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	14
2000/C 273/26	Asia T-192/00: Sabrina Tesokan 24.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	15
2000/C 273/27	Asia T-193/00: Bernard Felixin 24.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	16

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(neljäs jaosto)

8 päivänä kesäkuuta 2000

asiassa C-258/98, (Pretore di Firenzen esittämä ennakkoratkaisupyyntö), rikosasia Giovanni Carraa ym. vastaan ⁽¹⁾**(Määräävä markkina-asema – Julkiset yritykset – Työvoiman välittäminen – Lakiin perustuva monopoli)**

(2000/C 273/01)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-258/98, jonka Pretore di Firenze (Italia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen ensin mainitussa tuomioistuimessa vireillä olevassa rikosasiassa, jossa vastaajina ovat Giovanni Carra ym., ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 86 ja 90 artiklan (joista on tullut EY 82 ja EY 86 artikla) tulkinna, yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. A. O. Edward sekä tuomarit P. J. G. Kapteyn (esittelevä tuomari) ja H. Ragnemalm, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 8.6.2000 tuomion, jonka tuomiolauselman on seuraava:

Perustamissopimuksen 86 (josta on tullut EY 82 artikla) artiklan määräyksillä on myös 90 artiklan (josta on tullut EY 86 artikla) osalta välitön oikeusvaikutus ja niillä perustetaan yksityisille oikeuksia, joita kansallisten tuomioistuinten on suojeltava.

Julkisiin työnvälitystoimistoihin sovelletaan perustamissopimuksen 86 artiklaan sisältyvää kieltoa, jos tämän määräyksen soveltaminen ei estä niitä hoitamasta niille uskottua erityistehtävää. Jäsenvaltio, joka on kieltänyt muita kuin näitä toimistoja välittämästä millään tavalla työpaikkoja tai työvoimaa, rikkoo perustamissopimuksen 90 artiklan 1 kohtaa, kun se luo sellaisen tilanteen, jossa julkiset työnvälitystoimistot väistämättä rikkovat perustamissopimuksen 86 artiklan määräyksiä. Näin on erityisesti silloin, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

- julkiset työnvälitystoimistot eivät selvästikään kykene tyydyttämään kysyntää työmarkkinoilla kaikkien toimialojen osalta
- yksityisten yhteisöjen on todellisuudessa mahdotonta harjoittaa työnvälitystoimintaa, koska jäsenvaltio on pitänyt voimassa sellaisen lainsäädännön, jossa kielletään tällainen toiminta rikos- ja hallinto-oikeudellisten seuraamusten uhalla
- kyseinen työnvälitystoiminta voi ulottua myös muiden jäsenvaltioiden kansalaisiin tai muiden jäsenvaltioiden alueelle.

Kansallisella tuomioistuimella, jonka tehtävä on soveltaa yhteisön oikeutta toimivaltansa rajoissa, on velvollisuus turvata näiden normien tehokas vaikutus ja tarvittaessa jättää viran puolesta noudattamatta kaikkia niiden vastaisia ja jopa myöhemmin säädettyjä kansallisia säännöksiä ilman, että sen tarvitsisi ensin esittää tai odottaa näiden korvaamista uudella lainsäädännöllä tai muussa perustuslain mukaisessa menettelyssä.

(¹) EYVL L 299, 26.9.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

8 päivänä kesäkuuta 2000

asiassa C-375/98, (Supremo Tribunal Administrativon esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Ministério Público ja Fazenda Pública vastaan Epon Europe BV⁽¹⁾

(Jäsenvaltioiden verolainsäädännön lähentäminen – Emo- ja tytäryhtiöt – Jäsenvaltiossa, johon tytäryhtiö on sijoittautunut, voimassa oleva tytäryhtiön emoyhtiölle jakamista voitoista kannettavaa lähdeveroa koskeva poikkeus)

(2000/C 273/02)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-375/98, jonka Supremo Tribunal Administrativo (Portugali) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Ministério Público ja Fazenda Pública vastaan Epon Europe BV ennakkoratkaisun eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 23 päivänä heinäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/435/ETY (EYVL L 225, s. 6) 5 artiklan 4 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. A. O. Edward sekä tuomarit L. Sevón, P. J. G. Kapteyn, P. Jann (esittelevä tuomari) ja M. Wathelet, julkisasiamies: G. Cosmas, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 8.6.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 23 päivänä heinäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/435/ETY 5 artiklan 4 kohtaa, siltä osin kuin siinä rajoitetaan Portugaliin sijoittautuneiden tytäryhtiöiden toisissa jäsenvaltioissa sijaitseville emoyhtiöilleen jakamien voittojen lähdeveron määrä 15 prosenttiin ja 10 prosenttiin, on tulkittava siten, että tämä poikkeus ei tarkoita vain yhtiöveroa vaan koskee kaikkia sellaisia veroja, olivatpa ne millaisia tai minkä nimisiä hyvänsä, jotka peritään lähdeverona kyseisten tytäryhtiöiden jakamista osingoista.

⁽¹⁾ EYVL L 378, 5.12.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

8 päivänä kesäkuuta 2000

asiassa C-396/98 (Bundesfinanzhofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Grundstücksgemeinschaft SchloBstraBe GbR vastaan Finanzamt Paderborn⁽¹⁾

(Liikevaihtoverot – Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä – Kuudennen direktiivin 77/388/ETY 17 artikla – Ostoihin sisältyvän veron vähentäminen – Vähennystä ei voinut tehdä, koska kansallista lakia oli muutettu siten, että mahdollisuus valita kiinteän omaisuuden vuokrauksen verollisuuden ja verottomuuden välillä oli poistettu)

(2000/C 273/03)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-396/98, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Grundstücksgemeinschaft SchloBstraBe GbR vastaan Finanzamt Paderborn ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 17 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. C. Moitinho de Almeida (esittelevä tuomari) sekä tuomarit R. Schintgen, G. Hirsch, V. Skouris ja F. Macken, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holsstein, on antanut 8.6.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 17 artiklaa on tulkittava siten, että siitä huolimatta, että arvonlisävero on vahvistettu jälkikarastusta koskevin varauksin, verovelvollisen oikeus vähentää eräiden vuokrausta koskevien liiketoimien toteuttamiseksi saamistaan tavaroista tai palveluista suoritettu arvonlisävero säilyy, kun näiden tavaroiden tai palvelujen toimittamisen jälkeen, mutta ennen kuin kyseisiin liiketoimiin on ryhdytty, lakia muutetaan siten, että kyseisellä verovelvollisella ei ole enää oikeutta luopua näiden liiketoimien verovapaudesta.

⁽¹⁾ EYVL C 1, 4.1.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

8 päivänä kesäkuuta 2000

asiassa C-400/98 (Bundesfinanzhofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Finanzamt Goslar vastaan Brigitte Breitsohl⁽¹⁾

(Liikevaihtoverot – Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä – Kuudennen direktiivin 77/388/ETY 4, 17 ja 28 artikla – Verovelvollisen ominaisuus ja vähennysoikeuden käyttäminen silloin, kun aiottu taloudellinen toiminta epäonnistuu, ennen kuin arvonlisävero vahvistetaan ensimmäisen kerran – Rakennusten luovutus niihin liittyvine maapohjineen – Mahdollisuus valita verotus niin, että se kohdistuu ainoastaan rakennuksiin maapohjan jäädessä verotuksen ulkopuolelle)

(2000/C 273/04)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-400/98, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Finanzamt Goslar vastaan Brigitte Breitsohl ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 4, 17 ja 28 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. C. Moitinho de Almeida (esittelevä tuomari) sekä tuomarit R. Schintgen, G. Hirsch, V. Skouris ja F. Macken, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: R. Grass, on antanut 8.6.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 4 ja 17 artiklaa on tulkittava niin, että taloudellisen toiminnan aloittamiseksi suoritettujen liiketoimien yhteydessä maksettu arvonlisävero on oikeus vähentää myös silloin, kun veroviranomainen tietää jo veroa ensimmäisen kerran maksuunpantaessa, että aiottua taloudellista toimintaa, jonka piti johtaa verollisiin liiketoimiin, ei tulla harjoittamaan.

- 2) Kuudennen direktiivin 77/388/ETY 4 artiklan 3 kohdan a alakohtaa on tulkittava niin, että rakennusten tai rakennusten osien ja niihin liittyvän maapohjan luovutuksen yhteydessä verotuksen valintaoikeutta on käytettävä niin, että valinnan on koskettava erottamattomasti rakennuksia tai rakennusten osia niihin liittyvine maapohjineen.

⁽¹⁾ EYVL C 1, 4.1.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(toinen jaosto)

8 päivänä kesäkuuta 2000

asiassa C-46/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta⁽¹⁾

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 93/104/EY – Työajan järjestely – Direktiivin täytäntönnäpön laiminlyönti)

(2000/C 273/05)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-46/99, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään D. Gouloussis) vastaan Ranskan tasavalta (asiamiehenään K. Rispal-Bellanger ja C. Bergeot), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia ja tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 23 päivänä marraskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/104/EY (EYVL L 307, s. 18) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja toissijaisesti koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Schintgen sekä tuomarit G. Hirsch ja V. Skouris (esittelevä tuomari), julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: R. Grass, on antanut 8.6.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut tietyistä työajan järjestämisestä koskevista seikoista 23 päivänä marraskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/104/EY mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kaikkia kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 100, 10.4.1999.

- 1) Portugalin tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 85/73/EY muuttamisesta ja kodifioinnista elävien eläinten ja tiettyjen eläintuotteiden eläinlääkärintarkastusten ja -valvonnan rahoittamisen varmistamiseksi sekä direktiivien 90/675/EY ja 91/496/EY muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/43/EY 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kaikkia kyseisessä alakohdassa tarkoitettujen säännösten noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Muilta osin kanne hylätään.

- 3) Portugalin tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 160, 5.6.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(ensimmäinen jaosto)

8 päivänä kesäkuuta 2000

asiassa C-91/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Portugalin tasavalta (¹)

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 96/43/EY – Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytönpanon laiminlyönti)

(2000/C 273/06)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-91/99, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään A. M. Alves Vieira) vastaan Portugalin tasavalta (asiamiehenään L. Fernandes ja M. J. Carvalho), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteita, koska se ei ole toteuttanut säädetyssä määräajassa kaikkia direktiivin 85/73/EY muuttamisesta ja kodifioinnista elävien eläinten ja tiettyjen eläintuotteiden eläinlääkärintarkastusten ja -valvonnan rahoittamisen varmistamiseksi sekä direktiivien 90/675/EY ja 91/496/EY muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/43/EY (EYVL L 162, s. 1 ja oikaisu EYVL 1997, L 8, s. 32) täysimääräisen noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja L. Sevón sekä tuomarit P. Jann (esittelevä tuomari) ja M. Wathelet, julkisasiamies: J. Mischö, kirjaaja: R. Grass, on antanut 8.6.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(neljäs jaosto)

8 päivänä kesäkuuta 2000

asiassa C-264/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (¹)

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – EY 12, EY 43 ja EY 49 artikla – Toisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden toimijoiden harjoittama kauttakulusta vastaavan huolitsijan toiminta – Kansallinen lainsäädäntö, jossa vaaditaan ilmoituksen tekemistä yritysrekisteriin)

(2000/C 273/07)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-264/99, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään A. Aresu ja M. Patakia) vastaan Italian tasavalta (asiamiehenään professori U. Leanza, avustajanaan I. M. Braguglia), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut EY 12, EY 43 ja EY 49 artiklan mukaisia velvoitteita, koska se on pitänyt voimassa sellaisen lainsäädännön, jonka mukaan Italiassa kauttakulusta vastaavan huolitsijan toimintaa palvelujen tarjoajina harjoittavien yhteisön kansalaisten on tehtävä ilmoitus kauppakamarien pitämään ammattirekisteriin, ellei sisäasiainministeriön luvasta muuta johdu, yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. A. O. Edward (esittelevä tuomari) sekä tuomarit A. La Pergola ja H. Ragnemalm, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: R. Grass, on antanut 8.6.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Italian tasavalta ei ole noudattanut EY 12, EY 43 ja EY 49 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on pitänyt voimassa sellaisen lainsäädännön, jonka mukaan Italiassa kauttakulusta vastaavan huolitsijan toimintaa palvelujen tarjoajina harjoittavien yhteisön kansalaisten on tehtävä ilmoitus kauppakamarien pitämään ammattirekisteriin, ellei sisäasiainministeriön luvasta muuta johdu.
- 2) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 281, 2.10.1999.

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Dorsch Consult Ingenieurgesellschaft mbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 278, 5.9.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

15 päivänä kesäkuuta 2000

asiassa C-237/98 P, Dorsch Consult Ingenieurgesellschaft mbH vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Muutoksenhaku – Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Irakia koskeva kauppasulku – Laillinen säädös – Vahinko)

(2000/C 273/08)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-237/98 P, Dorsch Consult Ingenieurgesellschaft mbH, kotipaikka München (Saksa), edustajanaan professori K. M. Meessen, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto P. Kinsch, 100 boulevard de la Pétrusse, jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-184/95, Dorsch Consult vastaan neuvosto ja komissio, 28.4.1998 antaman tuomion (Kok. 1998, s. II-667) kumoamista ja valittajan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämien vaatimusten hyväksymistä, vastapuolina: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään S. Marquardt ja A. Tanca) ja Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään A. Rosas ja J. Sack), yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: ensimmäisen jaoston puheenjohtaja L. Sevón, joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit P. J. G. Kapteyn (esittelevä tuomari), P. Jann, H. Ragnemalm ja M. Wathelet, julkisasiamies: A. La Pergola, kirjaaja: johtava hallintovirkamies D. Louterman-Hubeau, on antanut 15.6.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

15 päivänä kesäkuuta 2000

yhdistetyissä asioissa C-418/97 ja C-419/97, (Nederlandse Raad van Staten esittämä ennakkoratkaisupyyntö) ARCO Chemie Nederland Ltd vastaan Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (C-418/97) ja Vereniging Dorpsbelang Hees ym. vastaan Directeur van de dienst Milieu en Water van de provincie Gelderland (¹)

(Ympäristö – Direktiivit 75/442/ETY ja 91/156/ETY – Jätteen käsite)

(2000/C 273/09)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Yhdistetyissä asioissa C-418/97 ja C-419/97, jotka Nederlandse Raad van State (Alankomaat) on saattanut EY:n perustamis-sopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäviksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa ARCO Chemie Nederland Ltd vastaan Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (C-418/97) ja Vereniging Dorpsbelang Hees, Stichting Werkgroep Weurt+, Vereniging Stedelijk Leefmilieu Nijmegen vastaan Directeur van de dienst Milieu en Water van de provincie Gelderland, Elektriciteitsproductiemaatschappij Oost- en Noord-Nederland NV (Epon):n (C-419/97) osallistuessa asian käsittelyyn, ennakkoratkaisun jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY (EYVL L 194, s. 39), sellaisena kuin se on muutettuna 18.3.1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/156/ETY (EYVL L 78, s. 32), tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. A. O. Edward sekä tuomarit J.-C. Moitinho de Almeida, L. Sevón (esittelevä tuomari), C. Gulmann ja J.-P. Puissochet, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: johtava hallintovirkamies D. Louterman-Hubeau, on antanut 15.6.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Asia C-418/97

- 1) Pelkästään sen perusteella, että LUWA-bottomsin kaltaiseen aineeseen kohdistetaan jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 18.3.1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/156/ETY, liitteessä II B mainittu toimenpide, ei voida päätellä, että kyseessä olisi kyseisen aineen hävittäminen ja että sitä olisi tästä syystä pidettävä kyseisessä direktiivissä tarkoitettuna jätteenä.
- 2) Päätettäessä siitä, tarkoittaako LUWA-bottomsin kaltaisen aineen käyttö polttoaineena kyseisen aineen hävittämistä, sillä seikalla ei ole merkitystä, että kyseisiä aineita voidaan hyödyntää ilman huomattavia muutoksia polttoaineena ympäristöhygieenisesti vastuullisella tavalla.

Sitä, että tämä käyttö polttoaineena on jätteiden hyödyntämiseksi tavanomaisesti käytettävä menetelmä, ja sitä, että kyseiset aineet ovat vallitsevien yhteiskunnallisten käsitysten mukaan jätettä, voidaan pitää indisiolina direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a alakohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156/ETY, tarkoitetusta hävittämisestä, hävittämisaikomuksesta tai hävittämisvelvollisuudesta. Se, onko todellisuudessa kyse direktiivissä tarkoitettua jätteestä, on kuitenkin selvítettävä kaikkien asiaan vaikuttavien seikkojen perusteella siten, että direktiivin tavoite otetaan huomioon ja varotaan vaarantamasta sen tehoa.

Sitä, että polttoaineena käytetty aine on toisen aineen valmistusprosessin yhteydessä syntyvä jäämä, että tälle aineelle ei voida ajatella mitään muuta käyttöä, vaan siitä on vain huolehdittava, että aineen koostumus ei sovi tarkoitukseen, johon sitä käytetään, tai että sitä on käytettävä erityistä varovaisuutta noudattaen ympäristönsuojeluun liittyvistä syistä, voidaan pitää indisiolina direktiivin 1 artiklan a alakohdassa tarkoitetusta hävittämisestä, hävittämisaikomuksesta tai hävittämisvelvollisuudesta. Se, onko todellisuudessa kyse direktiivissä tarkoitettua jätteestä, on kuitenkin selvítettävä kaikkien asiaan vaikuttavien seikkojen perusteella siten, että direktiivin tavoite otetaan huomioon ja varotaan vaarantamasta sen tehoa.

Asia C-419/97

- 1) Pelkästään sen perusteella, että puuhakkeen kaltaiseen aineeseen kohdistetaan direktiivin 75/442/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156/ETY, liitteessä II B mainittu toimenpide, ei voida päätellä, että kyseessä olisi kyseisen aineen hävittäminen ja että sitä olisi tästä syystä pidettävä kyseisessä direktiivissä tarkoitettuna jätteenä.
- 2) Se, että aine on peräisin direktiivin liitteessä II B tarkoitetusta hyödyntämistoimesta, on vain yksi niistä seikoista, jotka on otettava huomioon ratkaistaessa, onko tämä aine edelleen jätettä, mutta pelkästään sen perusteella ei voida tehdä tältä osin lopullisia päätelmiä. Se, onko kyse jätteestä, on selvítettävä

kaikkien asiaan vaikuttavien seikkojen perusteella sen mukaan, vastaako se direktiivin 1 artiklan a alakohdan määritelmää eli kyseisen aineen hävittämistä, hävittämisaikomusta tai hävittämisvelvollisuutta, siten, että direktiivin tavoite otetaan huomioon ja varotaan vaarantamasta sen tehoa.

Päätettäessä siitä, tarkoittaako puuhakkeen kaltaisen aineen käyttö polttoaineena kyseisen aineen hävittämistä, sillä seikalla ei ole merkitystä, että kyseisiä aineita voidaan hyödyntää ilman huomattavia muutoksia polttoaineena ympäristöhygieenisesti vastuullisella tavalla.

Sitä, että tämä käyttö polttoaineena on jätteiden hyödyntämiseksi tavanomaisesti käytettävä menetelmä ja että kyseiset aineet ovat vallitsevien yhteiskunnallisten käsitysten mukaan jätettä, voidaan pitää indisiolina direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a alakohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156/ETY, tarkoitetusta hävittämisestä, hävittämisaikomuksesta tai hävittämisvelvollisuudesta. Se, onko todellisuudessa kyse direktiivissä tarkoitettua jätteestä, on kuitenkin selvítettävä kaikkien asiaan vaikuttavien seikkojen perusteella siten, että direktiivin tavoite otetaan huomioon ja varotaan vaarantamasta sen tehoa.

(¹) EYVL L 48, 20.2.1999.

Hessisches Finanzgerichtin 21.2.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Lohmann GmbH & Co. KG vastaan Oberfinanzdirektion Koblenz

(Asia C-262/00)

(2000/C 273/10)

Hessisches Finanzgericht on pyytänyt 21.2.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 28.6.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Lohmann GmbH & Co. KG vastaan Oberfinanzdirektion Koblenz seuraavaan kysymykseen:

- 1) Pidetäänkö yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 9021 kuuluvana ortopedisena välineenä epX Elbow Basic -nimistä kyynärtukisolkea ja epX Elbow Dynamic -nimistä kyynärtukisidettä, jotka muodostuvat 1 millimetrin pak-suista, yksivärisestä ja kolmikerroksesta pintavalmisteesta, johon kuuluu kaksi ulkokerrosta joustavasta tekstiilikudoksesta ja yksi välikerros muovista, kun ne on ommeltu letkunmuotoiseksi ja ovat pituudeltaan 8 cm (kyynärtukisolki) tai 22 cm (kyynärtukiside, joka on myös anatomisesti muotoiltu) ja jotka kumpikin vedetään kyynärpään alapuolelle kyynärvarren päälle ja joita käytetään mansetin tapaan ja joissa on sisäänrakennettu puristava pehmuste, jonka yläpuolella on rengasmainen vyö, jossa on joustava ja vetoluja osa sekä tarrakiinnitys?

- 2) Onko yhdistetyn nimikkeistön 90 ryhmän 1 b huomautuksessa sekä 61 ja 62 ryhmän 2 b huomautuksissa käytetty ilmaisu ainoastaan sellainen, että se sallii kudoksen joustavuuden pitämisen ainoana määrävänä kriteerinä myös silloin kun tukivaikutus vahvistuu muiden tekijöiden (tässä pehmusteen) ansiosta?
- 3) Mikäli kysymykseen b vastataan myönteisesti:

Onko yleinen tulkintasääntö 3 b omiaan rajaamaan esillä olevaa kysymystä, kun muiden joustavasta neuloksesta/kudosmateriaalista johtumattomien tekijöiden synnyttämä tukivaikutus on hallitsevassa asemassa, vai mitä muita kriteereitä tässä on käytettävä?

Saksan liittotasavallan 11.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-277/00)

(2000/C 273/11)

Saksan liittotasavalta on nostanut 11.7.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat Saksan liittotasavallan valtionvarainministeriön ministerineuvos Wolf-Dieter Plesing, Graurheindorfer Straße 108, D-53117 Bonn ja asianajaja Dr. Michael Schütte, asianajotoimisto Bruckhaus Westrick Heller Löber, rue de la Loi 99-101, B-1040 Bryssel.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoaa System Microelectronic Innovation GmbH:lle, Frankfurt/Oder, myönnetystä valtiontuesta 11.4.2000 tehdyn komission päätöksen K (2000) 1063, lopull.,
2. velvoittaa komission korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Menettelyä koskevat virheet

- Asianosaisen kuulemista koskevan periaatteen loukkaaminen ja EY 88 artiklan 2 kohdan menettelysäännöksen rikkominen siltä osin kuin Saksan liittotasavaltaa vaaditaan perimään takaisin 140,1 miljoonan Saksan markan suuruinen valtion tuki myös Silicium Microelectronic Intergration GmbH:lta (SiMI), Microelectronic Desing and Development GmbH:lta (MD&D) ja muilta nimeltä mainitsemattomilta yrityksiltä. Näiden yritysten tukien osalta ei ole koskaan suoritettu varsinaista tutkintamenettelyä. Komissio ei laajentanut riidanalaista päätöstä edeltävää varsinaista tutkintamenettelyä koskemaan muita, riidanalaisessa päätöksessä "saajiksi" nimettyjä

yrityksiä. Ne eivät siten voineet tietää varsinaisen tutkintamenettelyn aloittamisesta 5.8.1997 tehdyn päätöksen perusteella, että niitä pidettäisiin jonakin päivänä sellaisen valtion tukien "saajina", jotka eivät varmasti ole tulleet niille välittömästi.

System Microelectronic Innovation GmbH:lle (SMI), joka on konkurssissa, ja Silicium Microelectronic Integration GmbH:lle (SiMI) myönnettyjen valtion tukien soveltuvuus yhteismarkkinoille

- Olennaisten menettelysäännösten rikkominen (tosiseikkojen vahvistamista koskevat virheet, perusteluiden puuttuminen): Riidanalaisessa päätöksessä ei ole ollenkaan todettu, että Synergy Semiconductor Corporationin (Synergy) oli määrä ottaa vastattavakseen Halbleiterelektronik Frankfurt/Oder GmbH:n (HEG), josta myöhemmin tuli SMI, liiketoiminnallisesta johdosta ja käyttää siinä määräysvaltaa, ja että se oli tehnyt niin, koska komissio lähti virheellisesti liikkeelle siitä, että määräysvallan saaminen yrityksessä oli mahdotonta siksi, että osuuksista oli hankittu 49 prosenttia.

Komissio on jättänyt toteamatta, että Brandenburgin osavaltion SMI:lle myöntämä laina johtuu yksityistämissopimuksesta ja että se on katsottava julkisen vallan yksityistämisen johdosta suoritettavien toimenpiteiden olennaiseksi osaksi.

Päätös on perusteltu huomattavan puutteellisesti. Erityisesti siinä ei ole millään lailla perusteltu sitä, miksi komissio ei ole ottanut huomioon EY 87 2 artiklan c alakohdassa olevaa, laissa säädettyä poikkeusta. Mahdollisen valtion tuen vaikutuksista asian kannalta merkityksellisten markkinoiden osalta ei ole todettu mitään. Komissio ottaa päätöksen lähtökohdaksi virheellisesti ainoastaan "puolijohdemarkkinat". SMI toimi kuitenkin pelkästään hyvin rajatuilla markkinoilla, jotka käsittivät asiakkaiden ja käytön mukaan yksilöidyt virtapiirit.

- EY 87 artiklan 1 kohdan rikkominen: Päätöksessä rikotaan aineellista oikeutta siltä osin kuin siinä katsotaan, että Treuhandanstaltin (entisen Saksan demokraattisen tasavallan yritysten uudelleenjärjestämisestä vastaava julkisoikeudellinen laitos) ja sen seuraajan BvS:n toteuttamat rahoitustoimenpiteet eivät sovellu yhteismarkkinoille. Komissio on yksityistämisen selvästi väärin arvioituaan virheellisesti kiistänyt sen, että Treuhandjärjestelmää, eli voimassa olevia valtiontukisääntöjä voitaisiin soveltaa Treuhandanstaltin suorittamiin 64,8 miljoonan Saksan markan suuruisiin avustuksiin. Hankkimalla osuutensa SMI:stä Synergy oli tosiasiaassa ottanut vastattavakseen yrityksen liiketoiminnallisesta johdosta ja saanut laajan määräysvallan yhtiössä. Lisäksi sopimukset sisältävät myös kaikki muut yksityistämissopimusten tyypilliset osat, kuten työpaikkojen säilyttämistä koskevan takuun, Know How:n siirron, saatavan hinnan erotuksen korvaamisen, voiton vähentämisen ja ympäristön kannalta saastuneita kohteita koskevan lausekkeen.

Brandenburgin osavaltion 70,3 miljoonan Saksan markan lainaa ei voida kohdella eri tavalla kuin Treuhandanstaltin vastaavia suorituksia. Yksityistämissopimuksen olennaisena osana oli juuri se, että Brandenburgin osavaltio lupasi 35 miljoonan Saksan markan suuruisen rahoituksen. Tämä yksityistämisen yhteydessä toteutettu toimenpide on perusteltu Treuhandjärjestelmän perusteella, koska tämä lupaus oli sekä yksityistämissopimuksen olennainen osa että sen edellytys, eikä asian kannalta voi olla ratkaisevaa se, mistä valtiollisesta lähteestä Treuhandjärjestelmän mukaan sallitut rahamäärät kulloinkin tosiasiallisesti myönnetään. Sen jälkeen kun Brandenburgin osavaltio oli ottanut Treuhandjärjestelmän osuudet haltuunsa se myönsi vielä 35,3 miljoonan Saksan markan suuruisen lainan. Kysymyksessä oli Brandenburgin osavaltion sopimuksen täytäntöönpanon yhteydessä suoritama toimenpide ja se oli Treuhandjärjestelmän mukaan sallittu tai siihen voitiin joka tapauksessa saada lupa. Komissio ei kuitenkaan tutkinut lainan soveltuvuutta yhteismarkkinoille tältä kannalta.

Valtion tukien takaisinperintä

- Komission puuttuva toimivalta ja valtuuksien ylittäminen: Komissio on ylittänyt toimivaltansa siinä, että se on määrännyt perittäväksi valtion tuet takaisin kolmansilta, joille ne eivät ole tulleet ja joilla ei ole ollut mahdollisuutta osallistua menettelyyn. Komissiolla ei ole toimivaltaa antaa sellaista määräystä (Komission toimivallan puuttuminen EY 230 artiklan 2 kohta). EY 88 artiklan mukaan yksinomaan jäsenvaltio on toimivaltainen toteuttamaan takaisinperinnän, eikä komissiolla ole toimivaltaa EY 5 artiklan 2 kohdan nojalla.

Lisäksi komissio puuttuu riidanalaisella päätöksellä kielletyllä tavalla jäsenvaltion oikeusjärjestelmään, koska tuomioistuinten valvomia insolvenssimenettelyitä koskevien säännösten vaikutukset häviävät komission määrättyä perimään rahamäärät takaisin kolmansilta.

Päätös on lisäksi lainvastainen siksi, että komissio ei totea siinä, millä konkreettisella menettelyllä tai konkreettisella toimenpiteellä takaisinperintää sen mukaan kierretään, vaan se esittää pikemminkin pelkästään aiheettomia oletuksia, väitteitä ja huolestumisen aiheita. Komissio ei ole tältä osin ymmärtänyt oikein kyseisen Saksan oikeuden insolvenssimenettelyn luonnetta, jossa oikeudenvastaiset toimet eivät jää vaille kansallisen lainsäädännön seuraamuksia menettelyn tuomioistuINVALVONNAN johdosta. Tässä tapauksessa oletus, jonka mukaan insolvenssiamaisuuden selvittäjä olisi siirtänyt komission välttämän mukaisesti omaisuutta muualle (ja jonka johdosta selvittäjälle ei siten aiheutuisi pelkästään henkilökohtaista vahingonkorvausvastuuta, vaan hän olisi mahdollisesti syyllistynyt myös rangaistavaan tekoon), ei pidä paikkaansa.

- Saajiksi katsottujen tahojen lainvastainen laajentaminen valtion tuen takaisinperinnän kiertämisen takia: Riidanalaisella päätöksellä rikotaan myös EY 87 artiklan 1 kohtaa, koska asiassa ei suosita menettelyyn osapuolena osallistumattomia yrittäjiä, eikä näin tehdä myöskään välillisesti käyttämällä mahdollisesti valtion tukea väärin.

- Oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen: Päätös ei ole riittävän täsmällinen siltä osin kuin siinä vaaditaan valtion tukien perimistä takaisin kaikilta yrittäjiltä, "joille päätöksen seurausten kiertämiseksi on siirretty tai siirretään jossain muodossa seuraavat omaisuusarvot – (SMI), – (SiMI), tai – – (MD&D)".

Kohtuullisuusperiaatteen loukkaaminen.

Bundesverwaltungsgerichtin 6.4.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Firma Altmarkt Trans GmbH ja Regierungspräsidiums Magdeburg vastaan Firma Nahverkehrsgesellschaft Altmarkt GmbH, muuna asianosaisena: Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht

(Asia C-280/00)

(2000/C 273/12)

Bundesverwaltungsgerichtin on pyytänyt 6.4.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 14.7.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Firma Altmarkt Trans GmbH ja Regierungspräsidiums Magdeburg vastaan Firma Nahverkehrsgesellschaft Altmarkt GmbH, muuna asianosaisena: Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht, ennakkoratkaisua seuraavaan kysymykseen:

Estetäänkö EY 73 ja EY 87 artiklassa ja asetuksessa N:o 1191/69⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1893/91⁽²⁾, sellaisen kansallisen lainsäädännön soveltamisen, jossa mainitun asetuksen II, III ja IV jaksoista piittaamatta sallitaan julkista henkilöliikennettä koskevien linjaliikennöintilupien myöntäminen liikenneyrityksille, joilla on pakottava tarve saada julkisia avustuksia?

⁽¹⁾ EYVL L 156, 28.6.1969, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 169, 29.6.1991, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 20.7.2000 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-287/00)

(2000/C 273/13)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 20.7.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Saksan liittotasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat oikeudellisen yksikön virkamiehet Günter Wilms ja Kilian Gross, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner C 254, Kirchberg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY, annettu 17 päivänä toukokuuta 1977, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna, 2 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on vapauttanut valtion ylläpitämien korkeakoulujen tutkimustoiminnan arvonlisäverosta 12.12.1996 annetun arvonlisäverolain 4 §:n 21 a kohdan mukaisesti,
2. velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valtion ylläpitämien korkeakoulujen toimeksiannosta suorittaman tutkimustoiminnan vapauttaminen arvonlisäverosta arvonlisäverolain (UStG) 4 §:n 21 kohdan mukaisesti, sellaisena kuin kohta on muutettuna 12.12.1996 arvonlisäverolain muuttamisesta annetun lain 4 §:n 5 kohdassa (BGBl 1996, osa I, s. 1851-) on kuudennen direktiivin 2 artiklan 1 alakohdan vastaista. Valtion ylläpitämät korkeakoulut voivat niin kutsutun toimeksiannosta suoritettavan tutkimuksen (eli tutkimushankkeen, jonka perustana pääsääntöisesti on sopimus, jossa vahvistetaan muun muassa suorituksen ja vastasuorituksen laatu ja ulottuvuus) nimissä suorittaa palveluja, jolloin ne pääsääntöisesti ovat kuudennen direktiivin 4 artiklan mukaisesti verovelvollisia. Kyseisen säännöksen 5 kohdan mukaan julkisia laitoksia ei kuitenkaan pidetä verovelvollisia, jos niiden toiminta liittyy julkisen vallan käyttöön.

Kun valtion ylläpitämät korkeakoulut suorittavat toimeksiannosta tutkimustyötä, niiden toiminta ei liity julkisen vallan käyttöön. Kyse on pikemminkin yksityisestä liikesuhteesta valtion ylläpitämän korkeakoulun ja kulloisenkin toimeksiantajan välillä. Komission mukaan valtion ylläpitämien korkeakoulujen vapauttaminen verosta kuudennen direktiivin

13 artiklan A kohdan nojalla ei voi tällöin tulla kyseeseen. Saksan hallitus väittää, että käytännössä on mahdotonta erottaa toisistaan tutkimus- ja opetustyötä (joista jälkimmäinen on A kohdan 1 alakohdan i alakohdan mukaan verosta vapaata). Tämä johtuu kuitenkin valtiosisäisistä olosuhteista, mikä on pääteltävissä muissa jäsenvaltioissa vallitsevasta tilanteesta, eikä jäsenvaltio voi vedota tällaisiin olosuhteisiin.

⁽¹⁾ EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.

Tribunal de grande instance de Paris'n (Toinen osasto – Kolmas jaosto) 23.6.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa SA LTJ Diffusion vastaan SA Sadas Vertbaudet

(Asia C-291/00)

(2000/C 273/14)

Tribunal de grande instance de Paris (Toinen osasto – Kolmas jaosto) on pyytänyt 23.6.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 26.7.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa SA LTJ Diffusion vastaan SA Sadas Vertbaudet ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

Koskeeko jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21.12.1988 annetun direktiivin 89/104/ETY⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty kielto yksinomaan niiden merkkien, jotka muodostavat tavaramerkin, toisintamista täysin samaksi merkiksi ilman, että mitään poistetaan tai lisätään, vai voiko kielto koskea

1. sellaisen tavaramerkin, joka koostuu useammasta merkistä, erotettavissa olevan osatekijän toisintamista?
2. niiden merkkien täydellistä toisintamista, joista tavaramerkki koostuu, kun niihin lisätään muita merkkejä?

⁽¹⁾ EYVL L 40, 11.2.1989, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan 3.8.2000 nostama kanne

(Asia C-297/00)

(2000/C 273/15)

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies Bernard Mongin, prosessiosoite Luxembur-

gissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, on nostanut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa 3.8.2000 kanteen Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

1. Toteaa, ettei Luxemburgin suurherttuakunta ole noudattanut perustamissopimuksen eikä merenkulkijoiden vähimmäiskoulutustasosta annetun direktiivin 94/58/EY muuttamisesta 25 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/35/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteita, koska se ei ole saattanut säädetyssä määräajassa voimaan direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, jotka sisältävät säännöksiä tarvittavista mahdollisista seuraamuksista.
2. Velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kantajan väitteet ja niiden pääasialliset perusteet

EY:n perustamissopimuksen 10 artiklan 1 kohdan ja 226 artiklan 3 kohdan pakottavuus velvoittaa jäsenvaltiot toteuttamaan kaikki aiheelliset toimenpiteet, jotta direktiivit saatettaisiin voimaan kansallisessa oikeusjärjestyksessä säädetyssä määräajassa. Kyseisen direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa vahvistettu määräaika on päättynyt 25.5.1999, eikä Luxemburgin suurherttuakunta ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä.

⁽¹⁾ EYVL L 172, 17.6.1998, s. 1.

Karl Meyerin 7.8.2000 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston asiassa T-72/99, K. Meyer vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 27.6.2000 antamasta tuomiosta

(Asia C-301/00 P)

(2000/C 273/16)

Karl Meyer on valittanut 7.8.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen

tuomioistuimen kolmannen jaoston asiassa T-72/99, Karl Meyer vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 27.6.2000 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajana on asianajaja Jean-Dominique des Arcis, ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o Saksan liittotasavallan suurlähettiläs Horst Pakowski, 20–22 avenue Emile Reuter.

Valittaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- tutkii Karl Meyerin valituksen annetusta tuomiosta ja toteaa sen perustelluksi,
- kumoo kyseisen tuomion ja ratkaisee asian uudelleen siten kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt se ratkaista
- velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Menettelyvirhe:

Annetussa tuomiossa ei mainita millään tavoin menettelyn täyttää säännönvastaisuutta ja komission törkeää toimintaa, kun se on ensin kiistettyään tuntevansa riidanalaisia hankkeita esittänyt viime hetkellä 20 laajamittaista asiakirjaa. Kieltäytyessään selvittämästä asiasta täysin ja hankkimasta kaikkia olemassa olevia asiakirjoja ennen päätöksentekoa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on estänyt valittajaa käyttämästä puolustautumisoikeuksiaan ja vetoamasta oikeusvarmuuden periaatteeseen. Kyseisessä tuomiossa on myös loukattu periaatetta, jonka mukaan asia voidaan saattaa tuomioistuimen käsiteltäväksi, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole selvästikään noudattanut velvollisuuttaan ehdottamaan puolueettomuuteen.

- Sekavat, johdattelevat ja ristiriitaiset perustelut
- Yleisten oikeusperiaatteiden loukkaaminen (luottamuskensuoja, kiello peruuttaa tai palauttaa taannehtivasti toimia, joilla on annettu yksityisille oikeuksia tai etuuksia, puolustautumisoikeus ja oikeusvarmuus).
- Perustavanlaatuisen yksityisten suojaa koskevien ylempien oikeussääntöjen rikkominen.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

6 päivänä heinäkuuta 2000

asiassa T-62/98, Volkswagen AG vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾

(Kilpailu – Autojen jälleenmyynti – Markkinoiden eristäminen – EY:n perustamissopimuksen 85 artikla (josta on tullut EY 81 artikla) – Asetus N:o 123/85 – Lehdistölle annetut lausunnot – Liikesalaisuus – Hyvä hallintotapa – Sakko – Kilpailusääntöjen rikkomisen vakavuus)

(2000/C 273/17)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-62/98, Volkswagen AG, kotipaikka Wolfsburg (Saksa), edustajanaan asianajaja R. Bechtold, Stuttgart, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Loesch ja Wolter, 11 rue Goethe, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään K. Wiedner ja H. J. Freund), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia IV/35.733 – VW) 28 päivänä tammikuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 98/273/EY (EYVL L 124, s. 60) tai toissijaisesti alentamaan tällä päätöksellä kantajalle määrättyä sakkoa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. M. Moura Ramos sekä tuomarit V. Tiili ja P. Mengozzi, kirjaaja: johtava hallintovirkamies B. Pastor, on 6.6.2000 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia IV/35.733 – VW) 28 päivänä tammikuuta 1998 tehty komission päätös 98/273/EY kumotaan siltä osin kuin siinä todetaan
 - a) että jaetun marginaalin järjestelmä ja tiettyjen jälleenmyyntisopimusten irtisanominen rangaistustoimena olivat toimenpiteitä, joihin oli ryhdytty tarkoituksena estää se, että toisissa jäsenvaltioissa asuvat kuluttajat ja toisissa jäsenvaltioissa toimivat Volkswagen- ja Audi-merkkien jakeluverkostoon kuuluvat jälleenmyyjät jälleenvievät kyseisen merkisiä ajoneuvoja Italiasta;
 - b) että kilpailusääntöjen rikkomisen ei ollut täysin päättynyt 1.10.1996 ja päätöksentekopäivän välisenä aikana.

- 2) Kantajalle kanteen kohteena olevan päätöksen 3 artiklassa vahvistetun sakon määrä alennetaan 9 000 000 euroon.
- 3) Kanne hylätään muilta osin.
- 4) Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja 90 prosentista komission oikeudenkäyntikuluista.
- 5) Komissio vastaa 10 prosentista omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 184, 13.6.1998.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

27 päivänä kesäkuuta 2000

asiassa T-72/99, Karl L. Meyer vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾

(Merentakaiset maat ja alueet – EKR:n rahoittama hanke – Vahingonkorvauskanne – Perusteltu luottamus – Komission valvontavelvollisuus)

(2000/C 273/18)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-72/99, Karl L. Meyer, kotipaikka Uturoa, (Raiatean saari, Ranskan Polynesia), edustajanaan asianajaja J.-D. des Arcis, Papeete, ja asianajaja C. A. Kupferberg, Pariisi, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Pakowski, Saksan liittotasavallan suurlähetystö, 22–22, avenue Emile Reuter vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään X. Lewis), jossa kantaja vaatii niiden vahinkojen korvaamista, jotka hän väittää itselleen aiheutuneen sen vuoksi, että Euroopan kehitysrahasto ei ole maksanut tukea, jonka se on sitoutunut myöntämään trooppisten puiden ja hedelmäkaskvien istutusta Raiatean saarella koskevan ohjelman yhteydessä, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti K. Lenaerts sekä tuomarit J. Azizi ja M. Jaeger, kirjaaja: hallintovirkamies G. Herzig, on 27.6.2000 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 188, 3.7.1999.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

6 päivänä heinäkuuta 2000

asiassa T-139/99, Alsace International Car Services (AICS) vastaan Euroopan parlamentti⁽¹⁾

(Palveluja koskevat julkiset hankinnat – Autonkuljettajien tarjoamat henkilökuljetukset – Tarjouspyyntö – Kansallisen oikeuden noudattaminen – Hyvän hallinnon ja lojaalin yhteistyön periaatteet – Tarjouksen hylkääminen)

(2000/C 273/19)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-139/99, Alsace International Car Services (AICS), kotipaikka Strasbourg (Ranska), edustajinaan asianajajat C. Imbach ja A. Dissler, Strasbourg, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto P. Schiltz, 4 rue Béatrix de Bourbon, vastaan Euroopan parlamentti, (edustajinaan P. Runge Nielsen ja O. Caisou-Rousseau), jossa kantaja vaatii yhtäältä kumoamaan parlamentin päätöksen olla hyväksymättä kantajan tarjousta, jolla se vastasi tarjouspyyntöön nro 99/S 18-8765/FR koskien parlamentin Strasbourgin istuntokausien aikaisia autonkuljettajien tarjoamia henkilökuljetuksia, ja toisaalta korvausta niistä vahingoista, joita se väittää itselleen aiheutuneen tämän päätöksen johdosta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti R. García-Valdecasas sekä tuomarit P. Lindh ja J. D. Cooke, kirjaaja: hallintovirkamies G. Herzig, on 6.7.2000 antanut tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään*
- 2) *Kantaja vastaa omista sekä parlamentin oikeudenkäyntikuluista.*

(¹) EYVL C 246, 28.8.1999.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

28 päivänä kesäkuuta 2000

asiassa T-191/98 R II, Cho Yang Shipping Co. Ltd vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

(Kilpailu – Sakon maksaminen – Pankkitakaus – Kiireellisyys – Intressiverrailu)

(2000/C 273/20)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-191/98 R II, Cho Yang Shipping Co. Ltd, kotipaikka Söul (Etelä-Korea), edustajinaan asianajajat N. Bromfield ja C. Thomas, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto De Bandt, Van Hecke, Lagae ja Loesch, 11 rue Goethe, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään R. Lyal), jossa kantaja vaatii EY:n perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan mukaisesta menettelystä (asia IV/35.134 – Trans-Atlantic Conference -sopimus) 16 päivänä syyskuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 1999/243/EY (EYVL 1999, L 95, s. 1) täytäntöönpanon lykkäämistä siltä osin kuin kantajalle on päätöksen 8 artiklassa määrätty 13 750 000 euron suuruinen sakko, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on 28.6.2000 antanut määräyksen, jonka määräysoisa on seuraava:

- 1) *Välitoimihakemus hylätään.*
- 2) *Kantajalle asetetaan 15 päivän määräaika jättää kirjaamoon hakemus asian luottamuksellisesta käsittelystä.*
- 3) *Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.*

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

28 päivänä kesäkuuta 2000

asiassa T-74/00 R, Artegodan GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

(Välitoimimenettely – Markkinoille saattamista koskevan luvan peruuttaminen ”amfepramoonia” sisältäviltä ihmisille tarkoitetuilta lääkkeiltä – Direktiivi 75/319/ETY – Kiireellisyys – Intressivertailu)

(2000/C 273/21)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-74/00 R, Artegodan GmbH, kotipaikka Lüchow (Saksa), edustajinaan asianajaja U. Doepner, Düsseldorf, pro-

sessiosoitte Luxemburgissa asianajotoimista Bonn et Schmidt, 7 Val Sainte-Croix, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään H. Støvlbæk ja B. Wägenbauer), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta lykkäämään "amfepramoonia" sisältävien ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden markkinoille saattamista koskevan luvan peruuttamisesta 9 päivänä maaliskuuta 2000 tehdyn komission päätöksen (K (2999) 4539) täytäntöönpanemista, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on 28.6.2000 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) "Amfepramoonia" sisältävien ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden markkinoille saattamista koskevan luvan peruuttamisesta 9 päivänä maaliskuuta 2000 tehdyn komission päätöksen (K (2000) 4539) täytäntöönpanoa lykätään kantajan osalta.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

18 päivänä toukokuuta 2000

asiassa T-75/00, Augusto Fichtner vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

(Välitoimimennettely – Kiireellisyys – Puuttuminen)

(2000/C 273/22)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-75/00, Augusto Fichtner, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, joka toimii Centre commun de recherche'in (yhteinen tutkimuskeskus) palveluksessa Ispassa, kotipaikka Besozzo (Italia), edustajanaan asianajaja V. Salvatore, Pavia, via Speroni, 14 Varèse, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään G. Valsesia), jossa kantaja vaatii 30.9.1999 tehdyn, kantajan viraltapanaa koskevan komission päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on antanut 18.5.2000 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Välitoimihakemus hylätään
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Koninklijke Philips Electronics N.V:n 30.6.2000 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-177/00)

(2000/C 273/23)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Koninklijke Philips Electronics N.V. on nostanut 30.6.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan edustajat ovat Clive Stanbrook Q.C. ja Filip Ragolle, Stanbrook-Hooper, Bryssel.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- julistaa mitättömäksi EY 230 ja EY 231 artiklan nojalla neuvoston päätöksen, jossa se hylkää komission lopullisten polkumyynnitullien käyttöönotosta tiettyjen Japanista peräisin olevien televisiokamerajärjestelmien osien tuonnista annetun ehdotuksen neuvoston asetukseksi
- velvoittaa EY 235 artiklan ja EY 288 artiklan toisen kohdan nojalla neuvoston korvaamaan kaikki laittomalla komission asetusehdotuksen hylkäävällä päätöksellään kantajalle aiheuttamansa vahingot tai vaihtoehtoisesti korvaamaan kantajalle neuvoston laiminlyönnistä aiheutuneet vahingot, jotka ovat syntyneet siitä, että neuvosto ei ole määrännyt riittäviä turvaamistoimia ennen 15 kuukauden määräajan päättymistä
- velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanne perustuu siihen, että neuvosto ei hyväksynyt lopullisten polkumyynnitullien käyttöönotosta tiettyjen Japanista peräisin olevien televisiokamerajärjestelmien osien tuonnista annettua komission ehdotusta neuvoston asetukseksi (KOM C(2000) 195 lopullinen). Koska neuvosto ei saanut komission esitykselle yksinkertaisen enemmistön tukea ja koska perusasetuksen 6 artiklan 9 kohdan⁽¹⁾ mukainen 15 kuukauden määräaika on kulunut umpeen, nämä seikat yhdessä muodostavat kantajan mukaan lopullisen kielteisen päätöksen, jonka kantaja tässä asiassa riitauttaa.

Kantajan mitätöimistä koskeva kanne jakaantuu pohjimmiltaan kahteen vaihtoehtoiseen osaan. Toisaalta kantaja väittää, että 15 kuukauden ajanjakson päätyttyä neuvostolla ei ollut enää toimivaltaa hylätä komission ehdotusta, koska se oli aikaisemmin jättänyt osallistumatta asian tutkintaan ja menettelylliseen puoleen. Perusasetuksen nojalla neuvosto on rajoittanut toimivaltaansa siten, että se voi ainoastaan tehdä joitain

yksityiskohtien lisäyksiä ehdotukseen, mikäli se tapahtuu komission selvittämien tosiseikkojen rajoissa. Toisaalta vaikka oletettaisiinkin, että neuvostolla oli oikeus hylätä ehdotus, hylkääminen oli tässä asiassa laiton, koska siinä syyllistettiin

- tahalliseen piittaamattomuuteen tai komission selvittämien tosiseikkojen virheelliseen arviointiin
- asianosaisten menettelyllisten oikeuksien ja luottamussuojan epäämiseen
- EY 253 artiklassa säädetyn perusteluvollisuuden laiminlyömiseen.

Lopuksi kantaja väittää, että neuvosto on EY 288 artiklan toisen kohdan nojalla korvausvelvollinen, koska se ei ole hyväksynyt riittäviä turvaamistoimia ja tämän laittoman toiminnan seurauksena kantajalle on syntynyt ja syntyy edelleen vahinkoa.

(¹) Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996 L 56, s. 1) muuttamisesta 27 päivänä huhtikuuta 1998 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 905/98, EYVL L 128, s. 18.

Carmelo Morellon 6.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-181/00)

(2000/C 273/24)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Carmelo Morello, kotipaikka Bryssel, on nostanut 6.7.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajia ovat asianajajat Jacques Sambon ja Pierre Paul Van Gehuchten, Bryssel.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa komission päätöksen, jolla se ei hyväksynyt kantajan hakemusta linjaan ”tiedotus, viestintä ja multimedia” kuuluvan yksikön ”televiestintä ja postilaitokset” tehtävien johtamisesta ja koordinoinnista vastaavan päällikön tehtävään KOM/090/99 IV/C/1, ja kaikki tätä päätöstä valmistelevat lainvastaisiksi osoittautuvat toimenpiteet;

- kumoaa komission päätöksen toisen hakijan nimittämisestä tähän tehtävään;
- kumoaa nimittävän viranomaisen tekemän implisiittisen hylkäyspäätöksen oikeudenkäyntiä edeltävästä kantajan valituksesta tarvittavilta osin;
- velvoittaa vastaajan suorittamaan 120 000 euroa, jota määrää voidaan vielä tarkentaa oikeudenkäynnin kuluissa, korvauksena henkisestä kärsimyksestä, joka kantajalle on aiheutunut siitä, että vastaaja on merkinnyt kantajan henkilökohtaiseen asiakirjavihkoon epätotuisuudenmukaisia ja epätäydellisiä tietoja, ja siitä, että kantajan ammatillinen tulevaisuus on tullut epävarmaksi;
- velvoittaa vastaajan suorittamaan 25 000 euroa, jota määrää voidaan vielä tarkentaa oikeudenkäynnin kuluissa, korvauksena siitä aineellisesta vahingosta, joka kantajalle aiheutui työhakemuksen hylkäämisestä ja tästä seuranneesta ylentämismahdollisuuksien menettämisestä,
- velvoittaa komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut vastaavat asioissa T-135/00, T-136/00 ja T-164/00 esitettyjä perusteluja.

S.A. Strabag Benelux N.V:n 13.7.2000 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-183/00)

(2000/C 273/25)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

S.A. Strabag Benelux N.V, kotipaikka Stabroek (Belgia), on nostanut 13.7.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja André Delvaux, Bryssel.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa neuvoston 12.4.2000 tekemän päätöksen, jossa neuvosto on tehnyt sopimuksen erään toisen yhtiön kanssa 30.7.1999 päivätyssä EYVL S 146:ssa julkaistussa ilmoituksessa 107865 tarkoitetuista rakennus- ja kunnossapitotöistä
- velvoittaa, varaten oikeuden hinnankorotukseen, Euroopan unionin neuvoston maksamaan Strabagille 153 421 286 BEF:ia tai 3 803 214 euroa 6 prosentin korkoineen 12.4.2000 lukien
- velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja osallistui rajoitettuun tarjouspyyntömenettelyyn, joka koski rakennus- ja kunnossapitotöitä neuvoston tiloissa Brysselissä.

Kanteensa tueksi kantaja väittää, että

- riidanalainen päätös on virheellinen tai että sitä ei aina-kaan ole riittävästi perusteltu
- antaessaan arviointiperusteiden osalta etusijan hinnalle ja jättäessään ottamatta huomioon muut yleisissä sopimusehdoissa säädetyt tarjouspyyntömenettelyn ratkaisemisen arviointiperusteet, neuvosto on rikkonut direktiivin 93/37/ETY⁽¹⁾ 18 ja 30 kohtaa
- tehdessään sopimuksen sellaisen yhtiön kanssa, jonka tekemä tarjous ei ollut yleisten sopimusehtojen arviointiperusteiden mukainen, neuvosto on loukannut yleisiä sopimusehtoja
- luokitellessaan kolme hakijaa ex aequo ensimmäisen arviointiperusteen nojalla ja luokitellessaan todennäköisesti erään toisen yhtiön ja Strabagin ex aequo neljännen arviointiperusteen nojalla, neuvosto on syyllistynyt ilmeiseen arviointivirheeseen.

Lopulta kantaja vaatii korvausta vahingosta, joka on sen mukaan aiheutunut siitä, että yhtiö on syrjäytetty epäoikeudenmukaisesti sopimuksesta.

⁽¹⁾ Julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annettu neuvoston direktiivi 93/37/ETY, EYVL L 199, s. 54.

Sabrina Tesokan 24.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-192/00)

(2000/C 273/26)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Sabrina Tesoka, kotipaikka Overijse (Belgia), on nostanut 24.7.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Jean-Noël Louis ja Véronique Peere, Bryssel.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kilpailun COM/A/12/98 valintalautakunnan päätöksen, jolla kantajalle annettiin pisteitä vähemmän kuin vaadittu vähimmäismäärä eikä häntä otettu soveltuvien hakijoiden luetteloon ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seuraaviin perusteisiin:

- olennaisten menettelysäännösten rikkominen, yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaaminen ja valintalautakunnan toimintaa koskevien säännösten rikkominen siltä osin kuin valintalautakunnan kokoonpano vaihteli eri hakijoiden suullisen kokeen aikana ja
- perusteluvollisuuden laiminlyönti siltä osin kuin suullisesta kokeesta annettavista kokonaispisteistä ei käy ilmi, onko valintalautakunta noudattanut velvollisuuttaan arvioida kilpailuilmoituksessa mainittuja seikkoja.

Bernard Felixin 24.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-193/00)**

(2000/C 273/27)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Bernard Felix, kotipaikka Arlon (Belgia), on nostanut 24.7.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota

vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Jean-Noël Louis ja Véronique Peere, Bryssel.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kilpailun COM/A/12/98 valintalautakunnan päätöksen, jolla kantajalle annettiin pisteitä vähemmän kuin vaadittu vähimmäismäärä eikä häntä otettu soveltuvien hakijoiden luetteloon ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat vastaavat kuin asiassa T-192/00 esitetyt perustelut.